

Catalunya disposa de 722 centres de culte de dotze religions minoritàries al país

Les esglésies evangèliques, els testimonis cristians de Jehovà i l'islam són les tres amb més presència

S. PÉREZ / Barcelona

El mapa religiós de Catalunya és plural, divers i canviant. A banda de la religió catòlica, que té 2.419 parròquies i centres d'oració, la Generalitat reconeix l'exis-

tència de 12 confessions minoritàries al país que sumen 722 espais de culte repartits per totes les comarques catalanes excepte el Priorat, el Pallars Sobirà i l'Alta Ribagorça. Segons l'estudi *Les altres re-*

ligions. Minories a Catalunya, les tres tradicions amb més presència són el protestantisme (esglésies evangèliques), els testimonis cristians de Jehovà i l'islam. La major part es concentren a Barcelona

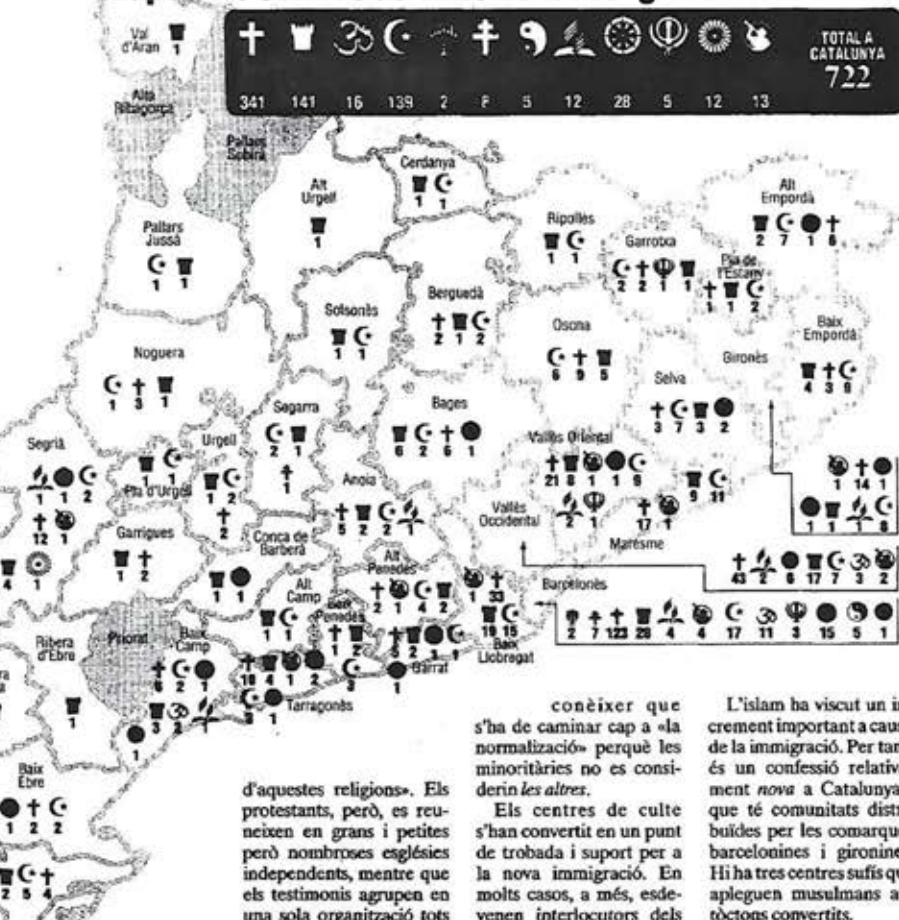
i àrea metropolitana. A les comarques gironines hi ha 90 espais de culte i a les de Tarragona, 67. La immigració i les conversions són les causes de la proliferació de religions els darrers anys.

Jueus, ortodoxos, protestants, testimonis de Jehovà, adventistes, seguidors de l'església dels sants dels darrers dies, musulmans, bahaf's, hindús, sikhs i taoistes conformen la diversitat religiosa catalana, segons el primer estudi realitzat a l'Estat sobre confessions minoritàries. Dirigit pel sociòleg Joan Estruch, l'estudi descriu amb «rigor» i «exhaustivitat» la situació de les noves religions al país, però té «diverses limitacions», perquè «la mobilitat» dels grups no permet «donar una foto fixa de totes les comunitats». En aquest sentit, Estruch no va concretar ahir, durant la presentació del llibre que recull part del treball de camp realitzat per Joan Gómez, Maria del Mar Griera i Agustí Iglésias, el nombre de fidels de cap d'aquestes religions.

L'estudi mostra que «en una societat que tendeix a la secularització» creix el nombre d'alternatives a l'Església catòlica i, per tant, a l'opció tradicional. Malgrat tot, al país hi ha 2.091 parròquies i 328 centres de culte. La major part es troben a les diòcesis de Girona, Urgell, Vic i arxidiòcesis de Barcelona i Tarragona.

L'arribada d'immigrants ha estat clau en la formació del mapa plural. De fet, els nous centres es concentren a les comarques on hi ha més estrangers. Així, el Barcelonès, amb 222 espais de culte, ocupa el primer lloc d'una llista que continua amb el Vallès Occidental (80) el Baix Llobregat (68), el Vallès Oriental (43), el Maresme (38) i el Gironès (27). Per Estruch, la nova immigració no es limita només als musulmans, tot i que en la darrera dècada de mitjana cada any s'obren una dotzena d'oratoris islàmics

Mapa dels centres de culte de les religions minoritàries

a Catalunya, sinó que també s'han produït altres fenòmens migratoris, com ara comunitats jueves procedents de l'Argentina—que han omplert la sinagoga situada a Barcelona— i protestants sud-americans i asiàtics. En el camp de la conversió, el sociòleg destacava l'existència de grups hinduistes i budistes formats per ciutadans autòctons. Tot i això, les confessions de procedència oriental no han registrat en els darrers anys un augment d'espais de culte perquè «tot i que molts catalans s'hi senten atrets», n'hi ha pocs que «es consideren seguidors

d'aquestes religions». Els protestants, però, es reuneixen en grans i petites però nombroses esglésies independents, mentre que els testimonis agrupen en una sola organització tots els salons del regne, motiu que afavoreix la seva extensió per gairebé totes les comarques catalanes. De fet, hi ha 341 esglésies evangèliques, 141 salons del regne i, per acabar, 139 oratoris musulmans.

No hi ha conflicte

L'estudi defensa que no «hi ha conflicte» entre les diferents confessions. Tampoc s'hi diu, però, que hi hagi bones relacions entre elles. Defensa «la legitimitat» de totes les religions tot i no ser, com la catòlica, majoritàries. Per Estruch, «ja és acceptat que no només hi ha una sola religió» tot i re-

conèixer que s'ha de caminar cap a «la normalització» perquè les minoritats no es considerin les altres.

Els centres de culte s'han convertit en un punt de trobada i suport per a la nova immigració. En molts casos, a més, esdevenen interlocutors dels col·lectius i ofereixen ajuda laboral, social i emocional als nousvinguts. Tot i això, a l'estudi veuen positiu que els espais d'oració siguin llocs d'integració, on es trobin fidels autòctons i immigrants.

Qui són?

Els protestants es caracteritzen per la seva diversitat. Tot i no ser els més coneguts pels catalans, representen un dels principals grups minoritaris que van arribar al país fa un segle. Destaquen les esglésies de Filadèlfia, a les quals assisteix la població gitana, els baptistes i anglicans.

L'islam ha viscut un increment important a causa de la immigració. Per tant, és un confessionalment nova a Catalunya i que té comunitats distribuïdes per les comarques barcelonines i gironines. Hi ha tres centres sufís que apleguen musulmans autòctons convertits.

Els testimonis de Jehovà són un grup nombros i disseminat per tota la geografia, com adventistes i mormons tenen el seu origen en moviments mil·lenaristes nord-americans.

Els jueus es concentren en dos centres a l'àrea de Barcelona i els cristians ortodoxos estan repartits en tres grups entre Barcelona i Girona. Pel que fa als Bahaf's, la seva presència és molt reduïda i de nova implantació. Els sikhs viuen a la Garrotxa i Barcelona, i els hinduistes, budistes i taoistes són d'origen oriental i n'hi ha que fugen de qualificar-se de religiós.

Primer mapa de confessions d'un govern laic

L'estudi presentat ahir va ser un encàrrec de l'anterior director d'Afers Religiosos, Ignasi Garcia-Clavel, i vol convertir-se en un element clau per a la política del nou govern. Segons el conseller en cap, Josep Bargalló, «conté la informació necessària perquè el govern actuï». Bargalló va recordar que en l'acord del Tinentell es definia la laïcitat del tripartit i es posava com a objectiu la defensa de la llibertat religiosa. Per la directora d'Afers Religiosos, Montserrat Coll, amb la publicació de l'estudi comença la segona etapa d'actualització i coneixement mutu perquè les religions desenvolupin el rol d'integradores en la societat catalana i incorporin els drets humans en les seves pràctiques. Bargalló també va destacar que «el fet religiós és privat però té una dimensió pública» en fer referència a la possible mediació del govern en cas de conflicte per l'obertura d'un centre de culte, en especial, quan es tracta d'oratoris islàmics. «El problema radica en la llicència urbanística d'obertura, una competència municipal», va recordar. Segons el conseller en cap, «l'estat dels locals dels centres de culte està en consonància amb el barri on es troben». Per l'autor de l'estudi, Joan Estruch, la principal conclusió que extreu després de treballar des del 2001 fins al 2004 amb religions minoritàries és que «no hi ha sectes sinó persones sectàries». Estruch va explicar que, en alguns casos, van decidir extreure alguns grups perquè «la dimensió religiosa quedava en un segon terme». Tot i això, «la concepció de religió en el treball ha estat molt àmplia».